

Spuście nam na ziemskie niwy

Autor nieznany, XVIII / XIX w.

G D7 G D A7 D D7

5 G D7 G D A7 D D7

9 D D7 am D7 D D7 am D7

13 H em D D7 G D7 D G

1/

"Spuście nam na ziemskie niwy
Zbawcę z niebios Obłoki"
Świat przez grzechy nieszczęśliwy,

Wołał w nocy głębokiej,
Gdy wśród odstępstwa od Boga,
Czart panował, śmierć i trwoga,
A ciężkie przewinienia
zamkły bramy zbawienia.

2/

Ale Ojciec się zlitował
Nad nędzną ludzi dolą,
Syn się chętnie ofiarował,
By spełnił wieczną wolę;
Zaraz Gabriel zstępuje
I Maryi to zwiastuje:
I że z Ducha Świętego
Pocznie Syna Bożego.